

3.4.4 Mentorstvo

Mnogi od nas su u mladosti doživjeli poseban susret s odraslom osobom koja nije roditelj, kao što je odgajatelj, učitelj, prijatelj, susjed ili trener, koja je bila referentna točka, uzor i snažan poticaj za osobni rast. . U ovom slučaju govorimo o ' prirodnom mentorstvu '. Mentorstvo se razvija iz tih spontanih odnosa, koji dobrovoljno spajaju generacije, što dovodi do sazrijevanja kroz resurse prisutne u zajednici .

Mentorstvo je dakle vrsta formalnog odnosa, koji ne nastaje slučajno, već se razvija u svrhu osobnog rasta i usavršavanja. Glavni alat je odnos mentor-menti.

Od 1980-ih, otkriće učinkovitosti ovih odnosa i njihovih prednosti dovelo je do razvoja strukturiranih mentorskih programa s glavnim ciljem smanjenja napuštanja škole. Zanimljivi rezultati prvih pokusa i niski troškovi intervencije, koju su obično izvodili volonteri, omogućili su joj brzo širenje.

Pojam mentorstvo dolazi iz grčkih epskih saga: Mentor je zapravo bio Odisejev vjeran prijatelj i kada je Odisej otišao u Trojanski rat, postavio je Mentora da upravlja svojim sinom. Danas, u kontekstu preventivnih programa, termin mentorstvo označava:

- posebna vrsta odnosa jedan-na-jedan u kojem osoba sa specifičnim vještinama i kompetencijama (mentor) omogućuje mladoj osobi (mentijatu) razvoj vlastitog.
- blizak osobni odnos (blizak odnos) u procesu zajedničkog rada na postizanju dogovorenih ciljeva.
- uzajamni odnos , savez od kojeg i mentor i menti imaju koristi.

Baveći se djecom i tinejdžerima s poteškoćama, mentorstvo nastoji spriječiti da se one s vremenom stabiliziraju i postanu temelj problema i nelagode u adolescenciji i odrasloj dobi.

Škole su kontekst u kojem se provodi većina mentorskih programa . U školama mentorski programi mogu biti učinkovit odgovor, postajući model kreativnog djelovanja i alternativa tradicionalnim načinima intervencije.

Za psihologiju zajednice, mentorstvo se shvaća kao indicirani preventivni program, tj. obraća se mladim ljudima koji su, iako nemaju očitih problema, pokazali neke 'znakove' rizika (npr. ponašanje, napuštanje škole, izolacija, itd.) pokupili i protumačili njihovi roditelji ili učitelji.

Na individualnoj razini nastoji se poraditi na kompetencijama, vještinama i resursima pojedinca kako bi se osoba mogla na odgovarajući način nositi s odnosima u različitim životnim kontekstima i učinkovitije rješavati probleme.

